

عنوان مقاله:

مقایسه قوانین منابع طبیعی و قوانین معادن در حقوق ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آسیه نیک ذات - کارشناس ارشد حقوق عمومی، دانشگاه قم

علی مشهدی - دانشیار دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

در این پژوهش سعی شده است قوانین موجود در منابع طبیعی و معادن ایران، از لحاظ ارتباط یا مغایرت با یکدیگر مورد بررسی قرار گیرد. بر اساس بررسی های صورت گرفته، دیدگاه نگارندگان نسبت به افزایش اکتشافات و بهره برداری های قانونی از منابع معدنی کشور مثبت بوده و اینگونه به نظر می رسد که اگرچه ظاهراً فعالیت های معدنی سبب تخریب منابع طبیعی می شود، اما از آنجایی استخراج و بهره برداری از معادن مزیت های فراوانی از نظر اقتصادی و اجتماعی برای کشور دارد، بنابراین باید با ایجاد راهکارهای مناسب و وضع قوانین مناسب تر از آسیب های وارده جلوگیری نمود و با فرصت و سرمایه بدست آمده به توسعه منابع طبیعی و محیط زیست پرداخت. در این مقاله سعی شده است، مغایرتی که ممکن است در نگاه اول به قوانین منابع طبیعی و معادن دیده شود را رد کرد و حتی بتوان این گونه بیان داشت که نه تنها مغایرتی با یکدیگر ندارند بلکه ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند. چراکه مغایرت موجود را می توان با ارائه پیشنهادهای از جمله اصلاح روش های اکتشافی و استخراجی از معادن و اولویت بندی محدوده های معدنی بر اساس میزان بازده اقتصادی و تخریب منابع طبیعی رفع نمود. بر اساس روابط قانونی بین منابع طبیعی و قوانین معدنی، باید سازوکاری ایجاد شود که در صورت مساعد بودن شرایط یک محدوده معدنی و اقتصادی بودن آن، پس از حصول سرمایه مناسب، بخشی از آن توسط دولت و یا معدن دار صرف احیاء و گسترش منابع طبیعی شود. بنابراین باید سعی شود که محدودیت های صورت گرفته از طرف منابع طبیعی کاهش یافته و با نگاهی به روزتر به توسعه زیرساخت های کشور پرداخت.

کلمات کلیدی:

منابع طبیعی، معادن، استخراج، اکتشاف، احیاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619134>

